

JULIE
STŘIŽÍKOVÁ

EMA
BÍŽOVÁ

MARTINA
DUCHÁČKOVÁ

SOFIE
NĚMCOVÁ

LUKÁŠ
KLAK

MAREK
SIKORA

ANETA
ERBENOVÁ

ŠTĚPÁNKA
BÁČOVÁ

MATYLDY
NOSÁKOVÁ

ADÉLA
ŽALOUDKOVÁ

VIKTORIA
ŠVAJDOVÁ

Bambini
litera

Čtvrtá knížka pohádek od dětí pro děti

ALBATROS MEDIA

Čtvrtá knížka pohádek od dětí pro děti

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

kolektiv
Čtvrtá knížka pohádek od dětí pro děti – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Čtvrtá knížka pohádek od dětí pro děti

Děti čtou.

My – rodiče, prarodiče, příbuzní,
sourozenci – čteme dětem.

Pohádky má přece každý rád!
Už proto, že příběh vždycky
dobře dopadne.

A pak, jednoho dne,
začnou děti pohádky vymýšlet.
Pro sebe, pro nás,
pro ostatní děti...

Zavedou nás do světa,
kde dobro vítězí nad zlem,
kde nic není nemožné.

Martina Drijverová

předsedkyně poroty Bambini litera

Pohádky v knížce napsali tito malí spisovatelé a spisovatelky:

Štěpánka Báčová

Ema Bízová

Martina Ducháčková

Aneta Erbenová

Valerie Fišerová

Tina Formánková

Michaela Gabíková

Lukáš Klak

Anna Klouzalová

Aneta Lorencová

Lea Martásková

Magdalena Martinková

Sofie Němcová

Matylda Nosáková

Martin Partyngl

Marek Sikora

Julie Střižíková

Viktoria Švajdová

Sofie Anna Vorlová

Adéla Žaloudková

ČTVRTÁ KNÍŽKA MALÝCH POHÁDKÁŘŮ JE NA SVĚTĚ!

S velkým potěšením jsme pro vás z nejlepších příběhů soutěže Bambini litera připravili **Čtvrtou knížku pohádek od dětí pro děti**. Společnost Skanska vyhlásila na jaře 2019 soutěž pro dětské literární agenty a jedná se již o její čtvrtý ročník. Soutěže Bambini litera se mohli zúčastnit žáci prvního stupně základních škol, kteří umí popustit uzdu fantazii a mají chuť promítnout ji do pohádkových příběhů.

Letos jsme děti vyzvali, ať nám napíší pohádkový příběh o přírodě. Sešlo se celkem čtyři sta pohádek a příběhů, a my, porotci soutěže, jsme se nestačili divit, co všechno se v přírodě může stát, a také, co všechno děti o přírodě vědí.

Jak těžké pak bylo vybrat nejlepších dvacet textů! Jen dvacet! Pouze dvacet pohádek. Vítězné pohádky jsou něčím výjimečné. Jazykem, dějovou linkou, netradičním pohledem. Jsou nápadité, neotřelé, vlastní.

Radost nám však udělaly všechny příběhy a pohádky, které dorazily do naší schránky. Je znát, že dnešní děti jsou tvořivé a nápadité. Že si umějí vymýšlet – krásně vymýšlet!

A také, že přírodu dobře znají a mají k ní láskyplný vztah. Pečují o ni, bojí se o ni a brání ji jako nejlepšího kamaráda. Naším úkolem je tyto hodnoty v dětech nadále rozdmýchávat, podporovat jejich lásku k přírodě a k naší planetě. Jen tak se nám na Zemi bude dobře žít za deset, padesát, ale i tisíc let.

Přejeme vám krásné čtení. Třeba vás inspiruje...

Upřímně v to všichni doufáme.

tým Skanska Reality a. s.

Čtyři sestry

Když se podíváte vzhůru k nebi, asi uvidíte jen mraky a mráčky. Jenže ono je tam i jedno království, ve kterém žijí čtyři sestry. Nejsou to však obyčejné sestry. Jedna se jmenuje Jaro, druhá Léto, třetí Podzim a ta poslední Zima. Jsou to roční období a svou vládu spravedlivě střídají. Nejříve panuje Jaro, potom Léto, dále Podzim a nakonec Zima.

Jednoho dne si Zima všimla, že má nejméně dnů na vládnutí. A protože byla pěkně panovačná, vydala se za sestrami a pověděla jim: „Já chci vládnout ze všech nejdéle!“

„Ale to přece nejde,“ odpověděly sestry. „Takhle to příroda zařídila a tak to i zůstane.“

Jenže Zima začala křičet: „Ale já to chci a basta!“

Naštvaně odešla do svého pokoje, kde se rozhodla: „Uteču z domova!“

Když nastal večer, šly sestry spát. Jenom Zima čekala na svou chvíli.

Tiše vylezla z postele, otevřela okno, a aby se dostala bezpečně dolů, udělala sněhovou skluzavku vedoucí až na zem. Když po ní sjela, podivila se, kde že to vlastně je. Ocitla se v nějakém lese. Přímo před ní se tyčil obrovský strom.

Když se pozorně zadívala, všimla si, že na kmeni má tmavý otvor. Neváhala, zavřela oči a skočila do něj. Ocitla se na dně dutiny a tam objevila skříňku. Když ji otevřela, uviděla velkou knihu. Byla to kouzelná kniha, ve které stálo: *Jestli se chcete zmocnit vlády, vyslovte tuto větu: Jaro, léto, podzim pryč, jenom Zima má svůj klíč!*

Jakmile Zima vyslovila zaklínadlo, začalo všude mrznout. Mezitím se nahoře na obloze probudily sestry.

Jaro vykouklo z okna a řeklo: „Co se to děje? Všude zima, sníh a led. Musím to hned napravit!“

A mávla rukou. Jenže se nestalo nic. Místo zelené trávy jen rampouchy a temnota. Zima zvedla hlavu ze Země a zvolala: „Teď tu vládnu už na pořád já, královna Zima!“

Sestry zalomily rukama: „Cos to provedla, sestro?“

Dole na Zemi, ve vesnici, se mezitím probouzeli děti i dospělí. Vyběhli ven a začali se třást. Co se to děje? Vždyť ještě včera bylo jaro, rostla zelená tráva, pučely stromy a květiny. Zvířata a hmyz se probudily ze zimního spánku. A teď zase mráz! Co se to s tou přírodou stalo?

Lidé rychle zatopili v kamnech a navlékli si tlusté svetry. Jenže moc platné to nebylo. Zima byla stále krutější.

Mezitím se Jaro, Léto a Podzim sešly na radu: „Co budeme dělat?“

Přemýšlely, až Léto povídá: „Holky, musíme se spojit. V jednotě budeme silnější. Slyšela jsem, že někde na konci světa leží kouzelný krystal, který umí zlomit všechna kouzla. A ten bychom měly získat.“

Sestry souhlasily a rychle osedlaly své kouzelné koně. Vyrazily na cestu. Letěly až na konec světa!

Jenže netušily, že Zima jim přichystala velká nebezpečí. První si toho všimlo Jaro a začalo křičet: „Pozor, sestry, valí se na nás sněhová vánice!“

Sestra Léto sice chtěla udělat teplo, jenže zapomněla, že jejich kouzla jsou pryč. Proto se všechny sestry pevně chytly za ruce, aby je vánice neodfoukla. Letěly dál, až k hlubokému lesu.

Najednou se před nimi objevila příšera celá z ledu. Natahovala na ně své pařáty a sápala se po nich.

Sestry společně zvedly velký pařez a hodily ho na příšeru. Ta se lekla a rozsypala se na malé kousíčky. Jaro, Léto a Podzim tak mohly pokračovat v cestě. Letěly dál, až se opravdu dostaly na konec světa. A tam, přesně jak praví legenda, se na zemi třpytil malý krystal.

„Honem ho vezmi, Léto!“ vybídlo Jaro.

Jenže vtom se zase objevila Zima. „Nechte ten krystal na místě!“ křičela.

Ale sestry ji neposlechly a hodily zářivý kamínek k Zimě se slovy: *Ať je všechno jako dřív a zima je rychle pryč.*

V tu chvíli se všechno vrátilo do starého pořádku. Zmizel sníh a led, vzduch se oteplil, rozkvétaly květiny, zazelenala se tráva, včely vyletěly z úlů, zvířata vylezla z nor. Děti vyběhly ven a hrály si s míčem a všichni měli radost, že se mohou ohřát.

Od té doby se sestry zase spravedlivě ve vládě střídaly. A Zima? Ta se z toho poučila. Pochopila, že všechna roční období jsou v přírodě důležitá: Na jaře se příroda začíná probouzet, v létě dozrává ovoce a zelenina, na podzim se příroda ukládá ke spánku a konečně v zimě přichází odpočinek a také první vločky. A tak to má být.

Aneta Lorencová

